

Nuđenje kratkih videofilmova na internetskoj stranici novina može biti obuhvaćeno propisima o audiovizualnim medijskim uslugama

Takva situacija postoji kada su sadržaj i funkcija te ponude neovisni u odnosu na sadržaj i funkciju novinarske djelatnosti mrežnih novina

New Media Online, društvo sa sjedištem u Innsbrucku (Austrija), uređuje internetsko izdanje novina „Tiroler Tageszeitung online“ (www.tt.com). Ta internetska stranica ponajprije sadržava pisane članke. Na dan nastanka činjenica u glavnom postupku (2012. godine) postojala je poveznica na poddomenu pod nazivom „Video“ koja je vodila na stranicu na kojoj se uz pomoć kataloga za pretraživanje moglo pristupiti više od 300 videofilmova. Ti videofilmi različitog trajanja, od 30 sekundi do nekoliko minuta, odnosili su se na različite teme kao što su lokalne vijesti i događanja, pitanja postavljena prolaznicima o aktualnim temama, sportska događanja, filmske najave i „uradi sam“ aktivnosti za djecu ili se radilo o videofilmovima čitatelja koje je odabralo uredništvo. Vrlo je malo videofilmova imalo vezu s člancima koji su se nalazili na internetskoj stranici novina. S druge strane, dijelu videofilmova koje je proizvela regionalna televizijska kuća Tirol TV moglo se pristupiti i na internetskoj stranici te televizijske kuće.

Prema mišljenju austrijskog tijela za komunikacije (KommAustria), predmetna videopoddomena predstavlja audiovizualnu medijsku uslugu na zahtjev koja je u Austriji podvrgnuta obvezi obavještanja. Bundeskommunikationssenat (nadležno austrijsko tijelo kojem se upućuju žalbe protiv odluka što ih je donio KommAustria) potvrdio je takvu ocjenu. New Media Online stoga se obratio Verwaltungsgerichtshofu (Upravni sud, Austrija). Potonji je od Suda zatražio tumačenje Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama¹. Cilj je te direktive, među ostalim, zaštita potrošača i osobito maloljetnika. Ona posebno utvrđuje zahtjeve koje audiovizualne medijske usluge trebaju poštovati, osobito u pogledu marketinške komunikacije i sponzorstva.

Prema Direktivi, audiovizualna medijska usluga je ili televizijska emisija ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev. S druge strane, njezina je *glavna svrha* osiguravanje *programa* kako bi se izvještavala, zabavljala ili obrazovala javnost. Direktiva izrijeком propisuje da elektroničke verzije novina i časopisa nisu obuhvaćene njezinim područjem primjene.

Sud je svojom današnjom presudom najprije odgovorio da je **pružanje videofilmova kratkog trajanja koji odgovaraju kratkim sekvencijama lokalnih vijesti, sporta ili zabave na poddomeni internetske stranice novina obuhvaćeno pojmom „program“ u smislu Direktive.**

Sud je osobito ustvrdio da je trajanje videofilmova nevažno i da se način odabira videofilmova koji su sporni u glavnom postupku ne razlikuje od načina ponuđenog u okviru audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev. Osim toga, navedeni videofilmi konkurencija su informacijskim servisima koje nude lokalne televizijske kuće te glazbenim i sportskim kanalima i zabavnim emisijama. Cilj je Direktive da se, u osobito konkurentnom medijskom svijetu, primjenjuju jednaka pravila na subjekte koji se obraćaju istoj publici i da se izbjegne da usluge audiovizualnih medija na zahtjev, kao što je to videoteka u glavnom postupku, budu nelojalna konkurencija tradicionalnoj televiziji.

¹ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (SL L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

Na drugome mjestu Sud je odgovorio da se **ocjena glavne svrhe nuđenja videofilmova u okviru elektroničke verzije novina treba temeljiti na ispitivanju ima li usluga kao takva sadržaj i funkciju koji su neovisni o sadržaju novinarske djelatnosti operatera predmetne internetske stranice i nije samo neodvojiv dodatak toj aktivnosti, osobito zbog veza između audiovizualne i tekstualne ponude.** Takvim ocjenjivanjem treba se baviti Verwaltungsgerichtshof.

Sud u tom pogledu ističe da se elektronička verzija novina, unatoč audiovizualnim elementima koje sadržava, ne treba smatrati audiovizualnom uslugom ako su ti audiovizualni elementi sporedni i služe samo kao nadopuna ponudi pisanih članaka.

Međutim, Sud smatra da se audiovizualna usluga ne može sustavno isključiti iz područja primjene te direktive samo zato što je pružatelj internetske stranice društvo nakladnik mrežnih novina. **Ako bi dio s videofilmovima samo u okviru internetske stranice ispunjavao uvjete da se smatra audiovizualnom medijskom uslugom na zahtjev, on ne bi izgubio tu karakteristiku samo zato što mu se može pristupiti s internetske stranice novina ili je u okviru nje ponuđen.**

U ovom slučaju vrlo je malo novinskih članaka povezano s predmetnim videosekvencijama. Osim toga, većem dijelu tih videofilmova može se pristupiti i mogu se pogledati neovisno o pregledavanju elektroničke verzije članaka tih novina. Ti elementi upućuju na to da se usluga o kojoj je riječ može smatrati neovisnom o novinarskoj djelatnosti New Media Onlinea i stoga se razlikuje od drugih usluga koje on nudi. Takvim ocjenjivanjem treba se baviti Verwaltungsgerichtshof.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106